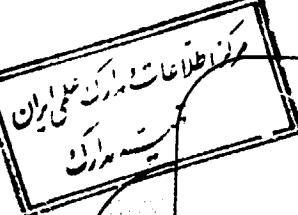

٦٧١

دانشگاه قم
دانشکده علوم انسانی
پایان نامه دوره کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث

موضوع:

نقد و بررسی روایات تفسیری امام صادق(ع) در جزء سوم قرآن

استاد راهنما:

دکتر محمد تقی دیاری

استاد مشاور:

دکتر علی احمد ناصح

نگارنده:

علی اکبر فرهنگ فلاح

تابستان ۱۳۷۹

۳۷۸۷۶

تقدیم به:

به پیشگاه مقدس حضرت صاحب الزمان (عج)

تقدیر و تشکر

سپاس خداوند منان را که به انسان نعمت آموختن داد و او را شایسته

دریافت انوار دانش و معرفت فرار داد.

اکنون که به فضل بیکرانش این اثر به مرحله ارائه رسیده است بسر خود

واجب می‌دانم که از تمامی کسانی که مرا در تهیه این رساله یاری نمودند

بویژه استاد راهنما جناب دکتر محمد تقی دیاری و استاد مشاور جناب

حجه الاسلام والمسلمین حاج علی احمد ناصح که با ارشاد و راهنمایی خود

سهم به سزاوی در تدوین و ارائه این رساله داشتند، تشکر و قدردانی نمایم

همچنین با سپاس فراوان از گروه محترم علوم قرآن، اداره تحصیلات

تمکیلی خصوصاً آقای احمد گاینی، کارکنان کتابخانه دانشگاه قم و دوستان

بزرگوارم که مرا در تهیه این رساله یاری نمودند تکسر و قدردانی می‌نمایم

چکیده

در این رساله که با عنوان «نقد و بررسی احادیث تفسیری امام صادق علیه السلام در جزء سوم قرآن» به تصویب رسیده، روایات تفسیری امام صادق علیه السلام از تفاسیر روایی شیعه، جمع آوری، تنظیم و مأخذیابی شده است و روایاتی که در کتب تفسیری به طور مرسل نقل گردیده، با مراجعه به مصادر و منابع احادیث تفسیری، مستندسازی شده است همچنین بررسی و نقد سندی و دلالی روایات در ذیل آیات انجام گرفته است و در پایان شرح حال هر یک از رواییان به اختصار در فصل جداگانه‌ای آمده است.

کلید واژه‌ها:

۱- تفسیر ۲- روایات تفسیری ۳- تفسیر روایی ۴- امام صادق علیه السلام

فهرست مطالب

صفحة

عنوان

١	مقدمة
---	-------

فصل اول - سورة بقره

٦	آية / ٢٥٣
٧	آية / ٢٥٤ الى ٢٥٧
١٨	آية / ٢٥٦ و ٢٥٧
٢٣	آية / ٢٥٨
٢٥	آية / ٢٥٩
٣٢	آية / ٢٦٠
٣٧	آية / ٢٦١
٣٩	آية / ٢٦٢ الى ٢٦٤
٤٢	آية / ٢٦٧
٤٤	آية / ٢٦٨
٤٦	آية / ٢٦٩
٤٧	آية / ٢٧١
٤٨	آية / ٢٧٣
٤٩	آية / ٢٧٤
٥٠	آية / ٢٧٥ و ٢٧٦
٥٣	آية / ٢٧٨ و ٢٧٩
٥٦	آية / ٢٨٠
٥٨	آية / ٢٨٢
٥٩	آية / ٢٨٣

فصل اول - سورة آل عمران

٧١	آية / ٤ الى ٢
٧٣	آية / ٦
٧٤	آية / ٧
٧٧	آية / ١٤
٧٩	آية / ١٥ الى ١٧
٨١	آية / ١٨
٨٢	آية / ٢١
٨٣	آية / ٢٦
٨٤	آية / ٢٧
٨٤	آية / ٣١
٨٧	آية / ٣٣ و ٣٤
٨٩	آية / ٣٥ الى ٣٧
٩٢	آية / ٤٢
٩٣	آية / ٤٣
٩٥	آية / ٤٩
٩٧	آية / ٥٢
٩٩	آية / ٥٥
٩٩	آية / ٥٩
٩٩	آية / ٦١
١٠٥	آية / ٦٤
١٠٥	آية / ٦٥
١٠٧	آية / ٦٨
١٠٨	آية / ٧٧

۱۱۰.....	آیه / ۸۱
۱۱۲.....	آیه / ۸۳

فصل دوم

۱۱۶.....	شرح حال رجال
۱۵۲.....	فهرست اصطلاحات
۴۵۶.....	تحلیل آماری
۱۵۸.....	فهرست منابع و مأخذ

مقدمه

گرچه عالم چویکی خانه بی دیوار است

این بنا را نتوان گفت که بی معمار است

ستایش بی آسایش خداوندی را که کاخ رفیع آفرینش را با همه شکوه و جلالش از کتم عدم به عرصه ظهر برآورد، و سراسر آن را بر اساس نظم و حکمت و دقائق صنع قرار داد. قرآن و حدیث دو دیعة الهی و دو گوهر گرانبهای به جای مانده از رسول الله ﷺ است که سرچشمه و مایه سعادت انسان‌ها و جوامع بشری می‌باشد.

این دو ثقل ارزشمند و گرانمایه از یک منبع نشأت گرفته و در یک مسیر در حرکت‌اند و سرانجام به یک مقصد متهمی خواهند شد.

از این رو شناخت حدیث و به تعبیر دیگر آشنایی باست پیامبر و آل او از شناخت قرآن جدا نیست و در حقیقت این دو، لازم و ملزم یکدیگرند بنابر این با توجه به آنچه که ذکر شد، این رساله در بیان احادیث تفسیری امام صادق علیه السلام در جزء سوم قرآن می‌باشد و چون فهم قرآن و کلید مشکلات و احکام آن منوط به علم حدیث است در این رساله احادیث تفسیری امام صادق علیه السلام ذیل آیات جزء سوم قرآن از تفاسیر مهم روایی شیعه مورد نقد و بررسی قرار گرفته است.

اهدافی که در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفته عبارت است از رابطه احادیث تفسیری ذیل آیات با خود آیات و نقد و بررسی سندی و محتوایی احادیث که آیا با آیات قرآن تطابق دارد یا خیر؟ و بررسی رجال آنها که سند روایات تا چه حدی معتبر می‌باشند آیا قابل اعتماد هستند یا خیر؟ و آیا احادیثی که سند آنها مخدوش است متعارض با آیات قرآن است یا نه؟ و همچنین احادیث

ضعیف و صحیح و موثق از یکدیگر تمیز داده شده و مورد بررسی قرار گرفته است. منابعی که در تحقیق و جمع‌آوری مطالب این رساله مورد استفاده قرار گفته، کتب تفسیری روایی شیعه و همچنین کتب رجالی که شرح حال روات از آنها مأخذ شده و همین طور کتب حدیثی که احادیث تفسیری منقول در کتب تفسیری با آنها تطبیق داده شده است. روشن تحقیق در این رساله به این صورت بوده که ابتدا احادیث تفسیری از کتب تفسیر روایی شیعه ذیل آیات جمع‌آوری شده و احادیثی که در کتب تفسیری اسانید آنها ذکر نشده از کتب معتبر حدیثی مسندسازی شده است. و همچنین احادیث از منابع و مصادر اصلی آنها مأخذیابی شده و سند آنها بررسی شده و همین طور محتوای احادیث نیز، ذیل آیات نقد و بررسی شده است و این رساله از دو فصل تشکیل شده، که در فصل اول احادیث تفسیری بررسی سندی و دلالی شده است و در فصل دوم رجال آنها بررسی و شرح حال آنها به طور مختصر ذکر شده است. قابل ذکر است که در این زمینه تابه حال هیچ کتاب و یا رساله‌ای تألیف نشده است و احادیث تفسیری امام صادق علیه السلام نیز در کتاب و یا رساله خاصی مورد نقد و بررسی قرار نگرفته است.

روش تفسیر روایی

تفسیر روایی را می‌توان به عنوان اصیلترین شکل تفسیر و ریشه‌دارترین طریق درک معانی و معارف آیات قرآن، در میان دانشمندان اولیه علوم اسلامی، به شمار آورد، چه، بررسی تحولات و تصورات بحثهای تفسیری و علوم قرآنی، به خوبی نشانگر آن است که اعتماد مسلمانان صدر اسلام و دانشمندان اسلامی آن دوران در درک و فهم قرآن، به آن سلسله احادیث و روایاتی بوده که از پیامبر اکرم ﷺ و ائمه علیهم السلام و یاران و اصحابشان در مورد تفسیر قرآن نقل شده است. و به جهت اتصال آن روایات و احادیث به سرچشمه وحی، همچون متن خود قرآن، همگان، بی‌چون و چرا، پذیرای آنها بوده‌اند.^(۱)

۱- روشهای تفسیر، ص ۱۹۱.

اهل بیت و تفسیر قرآن

انمه‌^{علیہ السلام} بعد از رسول گرامی اسلام شاخص‌ترین افراد در آشنایی به مفاهیم و معارف و تفسیر صحیح و الهی از قرآن بودند. علمی که برگرفته از تربیت آنها در مکتب وحی و آشنایی و تربیت آن بزرگان نزد رسول الله ^{صلی الله علیه و سلیمان} می‌باشد، علم به باطن قرآن شریف و درک متشابهات و آشنایی با ناسخ و منسخ و معارف بلند قرآنی به نص حديث تقلین و بسیاری از آیات شریفه قرآن و احادیث وارد از رسول گرامی اسلام ^{صلی الله علیه و سلیمان} و انمه‌^{علیہ السلام} می‌باشند و اگر قرآن شریف نیازمند به مفسر باشد، تنها کسانی می‌توانند از عهدۀ این کار بر آیند که مورد تأیید قرآن و رسول گرامی باشند و پر واضح است که انمه‌^{علیہ السلام} کامل‌ترین افراد در آشنایی به قرآن هستند.

نقش امام صادق^{علیہ السلام} در تفسیر قرآن

صادق آل محمد پیشوای ششم شیعیان و یکی از معصومان چهارده‌گانه در هفدهم ربيع الاول سال هشتاد و سه هجری دیده به جهان گشود، تولد او در خانه امامت جدش سیدالساجدین ^{علیہ السلام} و پدر بزرگوارش حضرت باقر العلوم ^{علیہ السلام} بود لقب مشهور آن حضرت صادق ^{علیہ السلام} و طولانی‌ترین مدت عمر خود را نسبت به سائر انمه‌^{علیہ السلام} در ارشاد مردم و امامت امت اسلامی، خصوصاً شیعیان، سپری کرد.

ولذا می‌بینیم که تکیه اصلی شیعه از نظر عقیدتی و فکری، به احادیث آن بزرگوار و مذهب شیعه مزین به نام آن جناب می‌باشد علت اصلی این امر موقعیت خاصی بود که برای آن حضرت پیش آمد و امام ^{علیہ السلام} با بینش خاصی که مخصوص امامت آن جناب بوده از این فرصت استفاده کرده و به تبیین معارف اسلامی و فکری شیعه پرداخت و از مواریث معنوی اسلام و قرآن محافظت کرد و شاگردان وارسته‌ای در مکتب خود پرورش داد و معارف قرآنی را تبیین و نشر داد و بهترین ایامی که شیعه به خود دید باید آنرا در عصر امام صادق ^{علیہ السلام} جستجو کرد و روایات امام صادق ^{علیہ السلام} نیز منحصر به شیعه نیست بلکه سایر فرقه‌های از آن حضرت روایات فراوانی در کتب خود آورده‌اند.

و واکثر اصول چهار صدگانه از امام صادق علیه السلام روایت شده و اساس کتب اربعة حدیثی شیعه یعنی (الکافی، الفقيه، التهذیب و الاستبصار) را این اصول تشکیل می‌دهند.

و به این ترتیب به علت موقعیت مناسب سیاسی در زمان امام صادق علیه السلام شیعه این فرصت را غنیمت شمرد تا از سرچشمه علم و عرفان امام صادق علیه السلام سیراب شوند.^(۱) چنانچه ملاحظه می‌کنیم که روایات بسیاری از امام صادق علیه السلام در زمینه‌های مختلف از جمله تفسیر قرآن نقل شده است که مورد تحقیق در این رساله می‌باشد.

۱- تاریخ شیعه، ص ۹۷

فصل اول

جزء سوم سورہ بقرہ

«يُلْكَ الرَّسُّلُ فَضَّلَنَا بِعَضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَنْ كَلَمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ» (٢٥٣)

۱ - على ابن ابراهيم عن ابيه عن بكر بن صالح عن القاسم حدثنا ابى عمر و الزبيرى؛ عن ابيعبد الله عثيله ، قال بالزيادة بالایمان تتفاصل^(۱) المؤمنون بالدرجات عندالله، قلت و ان للایمان درجات و منازل يتفاصل بها المؤمنون عندالله، قال نعم قلت صف لى ذلك رحمك الله حتى افهمه، قال ما فضل الله به اولیائه بعضهم على بعض فقال «تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض منهم من كلام الله ورفع بعضهم درجات الاية» و قال «ولقد فضلنا بعض النبیین على بعض»^(۲) و قال «انظر كيف فضلنا بعضهم على بعض و للاخراة اکبر درجات»^(۳) و قال «هم درجات عندالله»^(۴) فهذا ذكر الله درجات الایمان و منازله عندالله.^(۵)

بررسی سندی:

۱) ابن روایت سندش ضعیف می باشد چون ابی عمر و الزبیدی در سلسله سند آن مجھول می باشد و او را الزبیدی هم ذکر کردند و منظور از قاسم در روایت مذکور قاسم بن برید می باشد چون مروی عنہ آن بکر بن صالح بوده است.

۱- کلمه تتفاصل در روایت مذکور، در برخی مصادر بالفظ «يُلْكَ» ذکر شده است.

۲- اسراء/ ۵۵.

۳- اسراء/ ۲۱.

۴- آل عمران/ ۱۶۳.

۵- الكافی، ج ۲، ص ۵۴۱، العیاشی، ج ۱، ص ۱۳۵، البرهان/ ۱۲۳۹، نور الشلیلین/ ۱۲۵۳، کنز الدقائق/ ۱۵۹۹ * روایاتی که سند آنها در کتب تفسیر ذکر نشده از مصادر آنها مستندسازی شده است.

بررسی دلایل:

روایت مذکور ابتدا فضیلت و برتری مؤمنان را نزد پروردگار به زیادت ایمان می‌داند و ایمان در نزد پروردگار دارای درجات مختلفی است و همین فضیلت و برتری در مورد پیامبران نیز ذکر شده است و دلالت آیه بر این است که خداوند بعضی از پیامبر آن را برعضی دیگر برتری داده است با اینکه همه آنها در اصل فضیلت شریک هستند و آن همان رسالت آنهاست ولی از نظر مقام و درجات با یکدیگر تفاوت دارند.^(۱) و با توجه به اینکه در ابتدا به برتری بعضی از پیامبران از نظر درجه و مرتبه اشاره شده است و نمونه این برتری نیز ذکر شده و آن حضرت موسی علیه السلام است که خداوند با او سخن گفته است و فضیلت و برتری‌های آنها نیز به واسطه خدمات و صدماتی که در دنیا از راه تبلیغ متحمل شده‌اند و یا از نظر وجود مصلحت بوده است و به این ترتیب خداوند بعضی از پیامبران را رفع‌تر قرار داده است و در آخرت نیز دارای درجات و منازل مختلفی از ایمان خواهد بود.^(۲)

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمُ الْأَيْمَعْ فِيهِ وَلَا حَلَّةٌ وَلَا شَفاعةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ»^(۲۵۴) قوله تعالى اللهم لا إله إلا أنت أنت أحق بالحمد أنت أحق بالسورة أنت أحق بالثواب أنت أحق بالثانية سنته ولأنك أنت أرحم الراحمين^(۲۵۷).

۲- احمد بن محمد بن خالد البرقی باسناده، قال قلت لابی عبدالله علیه السلام «من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم» قال نحن اولئک الشافعون.^(۳)

۳- محمد بن يعقوب، عن محمد بن اسماعيل، عن الفضل بن شاذان، عن حماد بن عيسى، عن ربعى بن عبدالله، عن الفضيل بن يسار، قال سئلت ابا عبدالله علیه السلام عن قول الله عزوجل «وسع كرميه السموات والارض» فقال يا فضيل كلشيئي في الكرسي السموات والارض. وكلشيئي في

۱- تفسیر العصیان/ ۲/ ۴۳۷.

۲- مجمع البیان ۳/ ۱۰۱.

۳- العیاشی ۱/ ۱۳۶، المحاسن ۲۹۲، کنز الدقائق ۱/ ۷۰۷، البرهان ۱/ ۲۴۰، البخار ۸/ ۴۱.